

[Korneliusen]

Det har længe ligget klart, at et af hovedargumenterne for gennemførelse af en gymnasiereform, set fra regeringens side, var en bevarelse af de små gymnasier, og nu gentager hr. Steffensen den argumentation med henvisning til den nye bekendtgørelse. Derfor bliver jeg nødt til at spørge, om hr. Steffensen med bekendtgørelsens ordlyd i hånden og en argumentation kan vise mig og overbevise mig om, hvordan tingene hænger sammen.

Hvad er det i denne nye bekendtgørelse, som sikrer de små gymnasiers overlevelse mere end den situation, vi står i i dag?

Pia Kjærsgaard (FP):

Den dagsorden, der i oktober 1985 pålagde undervisningsministeren at iværksætte en høring, inden lovforslaget om de bebudede ændringer i gymnasieloven blev fremsat, må siges at være opfyldt. Listen over de organisationer, foreninger, og hvad ved jeg, der er hørt, er jo lang nok. Til gengæld er det ganske småt med antallet af ændringer, der er kommet ud af denne høring de mange steder.

Lovforslaget sætter stop for begrebet »forskæg«, som betegnelsen jo er i forbindelse med nye fagkombinationer eller nye fag, der indføres. Der skrives, at der er et behov for andre fagkombinationer end dem, der følger af grenene. Hvilke behov og hvilke fag er der tale om? Det kunne jeg godt tænke mig at høre fra undervisningsministeren. Er det noget, man skal tage stilling til i udvalget, eller hvordan ser det ud?

Afskaffelsen af entimesfag finder vi er helt i orden.

Så er der indførelsen af fransk som fortsættersprog i stedet for tysk. Jeg har noteret mig, at fransk tilsyneladende ikke indføres af hensyn til den danske befolkning, men af hensyn til indvandrerne. Det synes jeg er interessant. Er der her tale om personer med dansk statsborgerskab? Er det personer, der har opholdt sig her i landet i mange år, eller er det base-ret på asylansøgere?

Ministerens skriver selv, at antallet vil vokse, og det er jo interessant. Det kan ikke nytte noget, at man ryster på hovedet fra SF og radikalt hold, for der er ikke nogen her, der har berørt problemet, så jeg synes efterhånden, det må være på tide, at det bliver gjort. Ministeren skriver jo selv, at antallet vil vok-

se, og det er jo interessant, især da der er mange, der søger gymnasierne i almindelighed.

At fransk også påtænkes indført fra 7. til 10. klasse, er da helt udmærket. Sproget er jo charmerende, og jeg tror, det vil blive et sprogfag, som mange vil tilslutte sig.

Der er som tidligere sagt nogle uafklarede ender, vi godt vil have set på, og det kan jeg da også forstå af denne debat at man skal; jeg kan da kun henstille til undervisningsministeren, at man måske tager en smule mere hensyn til regeringspartiet CD i denne sag, som vi ligger meget nærmere end f.eks. det radikale venstre og socialdemokratiet.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke for en debat, som jeg synes har bragt os betydelig videre end den debat, vi havde for nogle måneder siden. Den forrige debat sluttede jo med en dagsorden, som pålagde regeringen at iværksætte en høringsprocedure. Det er det, der er sket, og man kan vist roligt sige, at denne høringsprocedure også har fået indflydelse på både det lovforslag, der er fremsat, og det nye, reviderede bekendtgørelsesudkast, der er lagt frem.

Jeg vil gerne takke for, at de fleste ordførere har holdt sig fra polemik – jeg ser her bort fra hr. Riishøj – og jeg vil gerne prøve i det følgende på samme måde som de fleste ordførere at holde mig fra polemik, for jeg synes, polemikkens tid må være forbi. Vi må være kommet så langt, at vi kan se, at der er en række ting, som vi alle vil, og som kræver visse justeringer af gymnasieordningen. Men så må vi også sagligt kunne drøfte, hvad det er for modstridende hensyn, som gør det vanskeligt at tilgodese alle ønsker på én gang. Jeg synes, hr. Ole Vig Jensen meget malende beskrev nogle af de konflikter, man uundgåeligt kommer i, når man dykker ned i tingene.

Først vedrørende ordet »tilvalgsgymnasium«. Det bruger jeg aldrig. Det, regeringen foreslår, er ikke et tilvalgsgymnasium. Det kan jeg bl.a. begrunde med, at tilvalgstimerne – eller valgfagenes timer – er nede i nærheden af 20 pct. Man kan da ikke kalde det et tilvalgsgymnasium, når man kun har mulighed for at vælge på tværs i godt 20 pct. af